

31992L0083

31.10.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 316/21

DYREKTYWA RADY 92/83/EWG
z dnia 19 października 1992 r.
w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 92/12/EWG ustanawia ogólne przepisy dotyczące towarów objętych podatkiem akcyzowym ⁽⁴⁾;

dyrektywa 92/84/EWG ⁽⁵⁾ ustanawia minimalne stawki podatku akcyzowego, stosowane w Państwach Członkowskich dla alkoholu i napojów alkoholowych;

dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego ważne jest ustalenie wspólnych definicji dla wszystkich produktów zaliczanych do tej grupy;

praktyczne jest oparcie takich określeń na definicjach przyjętych w Nomenklaturze Scalonej, obowiązującej w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy;

w przypadku piwa możliwe jest dopuszczenie alternatywnych metod obliczania podatku od gotowego produktu;

w przypadku piwa możliwe jest dopuszczenie stosowania, w pewnych granicach, przez Państwa Członkowskie podatku akcyzowego od ciężaru właściwego przekraczającego jeden stopień Plato, pod warunkiem że podatek akcyzowy od piwa w żadnym przypadku nie będzie niższy od stawek minimalnych obowiązujących we Wspólnocie;

w przypadku piwa produkowanego w niezależnych, małych browarach oraz alkoholu etylowego produkowanego w małych gorzelniach konieczne jest przyjęcie wspólnych rozwiązań, pozwalających Państwom Członkowskim na stosowanie obniżonych stawek podatku akcyzowego od tych produktów;

możliwe jest dopuszczenie wahań progu zawartości alkoholu, od którego Państwa Członkowskie obejmują piwo podatkiem akcyzowym, pod warunkiem że nie powoduje to niemożliwych do zaakceptowania problemów na rynku wewnętrznym;

w przypadku piwa, wina i innych napojów prefermentowanych wskazane jest zezwolenie Państwom Członkowskim na

zwalnianie z podatku akcyzowego produktów domowego wyrobu, które nie są produkowane w celach handlowych;

Państwa Członkowskie powinny w zasadzie stosować jedną stawkę podatku akcyzowego od hektolitra gotowego produktu do wszystkich win niemusujących i innych prefermentowanych napojów niemusujących oraz jedną stawkę podatku akcyzowego od hektolitra gotowego produktu do wszystkich win musujących i innych prefermentowanych napojów musujących;

wskazane jest zezwolenie Państwom Członkowskim na stosowanie obniżonych stawek podatku do wszystkich rodzajów wina i innych napojów prefermentowanych, pod warunkiem że rzeczywista zawartość alkoholu tych produktów nie przekracza 8,5 % obj.;

Państwom Członkowskim stosującym od dnia 1 stycznia 1992 r. do niektórych win wyższą stawkę podatku powinno się zezwolić na kontynuowanie jej stosowania;

Państwa Członkowskie powinny w zasadzie stosować jedną stawkę podatku akcyzowego od hektolitra gotowego produktu do wszystkich produktów pośrednich;

wskazane jest zezwolenie Państwom Członkowskim na stosowanie obniżonych stawek podatku od produktów pośrednich, do produktów o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 15 % obj. oraz do naturalnych win słodkich;

Państwa Członkowskie powinny w zasadzie stosować jedną stawkę podatku akcyzowego od hektolitra czystego alkoholu dla każdego alkoholu etylowego, określonego w niniejszej dyrektywie;

możliwe jest zezwolenie Państwom Członkowskim na stosowanie obniżonych stawek podatku lub zwolnień z podatku niektórych produktów o charakterze regionalnym lub tradycyjnym;

w wypadku gdy Państwom Członkowskim zezwala się na stosowanie obniżonych stawek podatku, takie obniżone stawki nie powinny powodować zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym;

Państwom Członkowskim powinno się zezwolić na zwracanie podatku akcyzowego pobranego od napojów alkoholowych, które stały się niezdatne do konsumpcji;

konieczne jest ustanowienie na poziomie wspólnotowym zwolnień od podatku, stosujących się do towarów transportowanych między Państwami Członkowskimi;

jednakże możliwe jest pozostawienie Państwom Członkowskim wyboru odnośnie do stosowania zwolnień od podatku w zależności od sposobu ostatecznego wykorzystania produktów na ich terytorium;

⁽¹⁾ Dz.U. C 322 z 21.12.1990, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 z 16.3.1992, str. 165.

⁽³⁾ Dz.U. C 96 z 18.3.1991, str. 25.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. Dz 316 z 31.10.1992, str. 29.

konieczne jest stworzenie systemu wymiany informacji o obowiązujących w każdym Państwie Członkowskim wymogach dotyczących procesów denaturacji, odnośnie do alkoholu całkowicie denaturowanego, oraz akceptacji takich wymogów przez inne Państwa Członkowskie;

Państwa Członkowskie nie powinny zostać pozbawione środków zwalczania wszelkich wypadków uchylania się od przepisów podatkowych, ich omijania lub naruszania, jakie mogą występować w zakresie zwolnień od podatku;

Państwom Członkowskim powinno się zezwolić na nadanie mocy prawnej zwolnieniom wymaganym w niniejszej dyrektywie poprzez zwracanie pobranego podatku;

ponieważ niektóre Państwa Członkowskie stosują do „innych prefermentowanych napojów musujących” stawkę podatku wyższą niż do produktów pośrednich, powinno się im zezwolić na stosowanie tej wyższej stawki także do produktów pośrednich, mających cechy takich „innych prefermentowanych napojów musujących”;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA I

PIWO

Zakres zastosowania

Artykuł 1

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na piwo.
2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy przez pojęcie „piwo” rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodem taryfowym CN 2203 lub wszelkie produkty zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, oznaczonymi kodem taryfowym CN 2206, o ile w każdym wypadku rzeczywista zawartość alkoholu w tych produktach przekracza 0,5 % obj.

Ustalenie podatku akcyzowego

Artykuł 3

1. Podatek akcyzowy od piwa nakładany przez Państwa Członkowskie ustala się według:

- liczby hektolitrow/stopni Plato,
- lub
- liczby hektolitrow/rzeczywistej zawartości alkoholu objętościowo

w gotowym produkcie.

2. Przy stwierdzaniu, czy piwo objęte jest podatkiem akcyzowym zgodnie z wymogami dyrektywy 92/84/EWG Państwa Członkowskie mają prawo pomijać ułamki stopni Plato lub procentów rzeczywistej zawartości alkoholu, obliczanej objętościowo.

Ponadto Państwa Członkowskie przy ustalaniu podatku akcyzowego od piwa według liczby hektolitrow/stopni Plato mogą dzie-

lić piwo na kategorie, z których każda oznaczana jest przez nie więcej niż 4 stopnie Plato, oraz stosować tę samą stawkę podatku akcyzowego od hektolitra każdego piwa należącego do tej samej kategorii. Stawki takie są niezmiennie równe lub wyższe od stawki minimalnej, określonej w art. 6 dyrektywy 92/84/EWG, dalej zwanej stawką minimalną.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie mają prawo stosować do piwa produkowanego przez niezależne, małe browary obniżone stawki podatku akcyzowego, zróżnicowane zależnie od wielkości rocznej produkcji danych browarów, z zachowaniem następujących limitów:

- stawek obniżonych nie stosuje się wobec zakładów produkujących ponad 200 000 hl piwa rocznie,
- stawki obniżone, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, mogą być niższe maksymalnie o 50 % od standardowej, krajowej stawki podatku akcyzowego.

2. Do celów stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego przez pojęcie „niezależny, mały browar” rozumie się browar, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od wszelkich innych browarów, mieści się w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do jakiegokolwiek innego browaru i nie działa na mocy licencji. Jednakże w przypadku gdy dwa lub więcej małych browarów współpracują ze sobą, a ich łączna wielkość rocznej produkcji nie przekracza 200 000 hl, mogą one być traktowane jako jeden niezależny, mały browar.

3. Państwa Członkowskie mają obowiązek dopilnowania, aby wszelkie stosowane przez nie obniżone stawki podatku stosowane były na równych prawach do piwa dostarczanego na ich terytorium z niezależnych małych browarów znajdujących się w innych Państwach Członkowskich. W szczególności są one zobowiązane dopilnować, by od poszczególnych dostaw piwa z innych Państw Członkowskich nie pobierano podatku wyższego niż dokładna równowartość odpowiedniego podatku w walucie krajowej.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie mają prawo stosować stawki obniżone, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, do piwa o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 2,8 % obj.

2. Państwa Członkowskie mają prawo ograniczyć zakres stosowania niniejszego artykułu do produktów zawierających mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, oznaczonych kodem taryfowym CN 2206.

Artykuł 6

Zgodnie z warunkami określonymi w celu zagwarantowania uczciwego stosowania zwolnień od podatku Państwa Członkowskie mają prawo zwolnić od podatku akcyzowego piwo produkowane przez osoby fizyczne i konsumowane przez producenta, członków jego rodziny lub jego gości, pod warunkiem że nie dokonuje się sprzedaży tego piwa.

SEKCJA II

WINO

Zakres zastosowania

Artykuł 7

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na wino.

2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG.

Artykuł 8

Dla celów niniejszej dyrektywy:

- 1) przez pojęcie „wino niemusujące” rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodami taryfowymi CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w ust. 2 niniejszego artykułu:
 - o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nie przekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji,
 - o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 15 % obj., lecz nie przekraczającej 18 % obj., pod warunkiem że wino takie nie zawiera żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- 2) przez pojęcie „wino musujące” rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 oraz 2205, które:
 - znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek albo cechują się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
 - mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 1,2 % obj., lecz nie przekraczającą 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

Ustalenie podatku akcyzowego

Artykuł 9

1. Podatek akcyzowy pobierany przez Państwa Członkowskie od wina ustala się według liczby hektolitrów gotowego produktu.
2. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3 i 4 Państwa Członkowskie stosują tę samą stawkę podatku akcyzowego do wszystkich produktów podlegających podatkowi od wina niemusującego. Podobnie pobierają one tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od wina musującego. Mają one także prawo stosować tę samą stawkę podatku do zarówno wina niemusującego, jak i musującego.
3. Państwa Członkowskie mogą stosować obniżone stawki podatku akcyzowego od każdego rodzaju wina niemusującego i musującego o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 8,5 % obj.

4. Państwa Członkowskie, które od dnia 1 stycznia 1992 r. stosowały do win niemusujących określonych w art. 8 ust. 1 tiret drugie wyższą stawkę podatku, mogą nadal stosować tę samą stawkę. Taka wyższa stawka nie może przekraczać standardowej krajowej stawki, stosowanej do produktów pośrednich.

Artykuł 10

Zgodnie z warunkami określonymi w celu zagwarantowania uczciwego stosowania przepisów niniejszego artykułu Państwa Członkowskie mają prawo zwolnić od podatku akcyzowego piwo produkowane przez osoby fizyczne i konsumowane przez producenta, członków jego rodziny lub jego gości, pod warunkiem że nie dokonuje się sprzedaży tego piwa.

SEKCJA III

INNE NAPOJE PRZEFERMENTOWANE, NIEBĘDĄCE WINEM ANI PIWEM

Zakres zastosowania

Artykuł 11

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na inne napoje prefermentowane, niebędące winem ani piwem (dalej zwane innymi napojami prefermentowanymi).

2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG.

Artykuł 12

Do celów niniejszej dyrektywy i z zastrzeżeniem art. 17:

- 1) przez pojęcie „inne niemusujące napoje prefermentowane” rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodami taryfowymi CN 2204 i 2205, z wyjątkiem produktów określonych w art. 8, oraz produkty oznaczone kodem taryfowym CN 2206, z wyjątkiem innych musujących napojów prefermentowanych, określonych w pkt 2 niniejszego artykułu oraz wszelkich produktów, do których stosuje się art. 2:
 - o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nie przekraczającej 10 % obj.,
 - o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 10 % obj., lecz nie przekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Termin „inne musujące napoje przefermentowane” obejmuje wszelkie produkty oznaczone kodem taryfowym CN 2206 00 91 oraz produkty oznaczone kodami taryfowymi CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i 2205, niewymienione w art. 8, które:

- znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek albo cechują się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
- mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 1,2 % obj., lecz nie przekraczającą 13 % obj.,
- mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 13 % obj., lecz nie przekraczającą 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

Ustalenie podatku akcyzowego

Artykuł 13

1. Podatek akcyzowy pobierany przez Państwa Członkowskie od innych napojów przefermentowanych ustala się według liczby hektolitrów gotowego produktu.

2. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3 Państwa Członkowskie stosują tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od innych niemusujących napojów przefermentowanych. Podobnie pobierają one tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od innych musujących napojów przefermentowanych. Państwa Członkowskie mają także prawo stosować tę samą stawkę podatku do obydwu rodzajów innych napojów przefermentowanych: niemusujących i musujących.

3. Państwa Członkowskie mają prawo stosować obniżone stawki podatku akcyzowego do wszelkich rodzajów innych napojów przefermentowanych, niemusujących i musujących, o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 8,5 % obj.

Artykuł 14

Zgodnie z warunkami ustalonymi w celu zagwarantowania uczciwego stosowania przepisów niniejszego artykułu Państwa Członkowskie mają prawo zwolnić od podatku akcyzowego inne napoje przefermentowane, niemusujące i musujące, produkowane przez osoby fizyczne i konsumowane przez producenta, członków jego rodziny lub jego gości, pod warunkiem że nie dokonuje się sprzedaży tych napojów.

Artykuł 15

W celu stosowania dyrektywy 92/84/EWG oraz dyrektywy 92/12/EWG uznaje się, że odniesienia do „wina” stosują się również do innych napojów przefermentowanych, określonych w niniejszej sekcji.

SEKCJA IV

PRODUKTY POŚREDNIE

Zakres zastosowania

Artykuł 16

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na produkty pośrednie.

2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG. Stawki takie nie mogą w żadnym przypadku kształtować się poniżej poziomu stawek stosowanych przez Państwa Członkowskie do produktów, określonego w art. 8 ust. 1 i art. 12 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

1. Do celów niniejszej dyrektywy przez pojęcie „produkty pośrednie” rozumie się wszelkie produkty o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nie przekraczającej 22 % obj., oznaczone kodami CN 2204, 2205 i 2206, z wyjątkiem produktów określonych w art. 2, 8 i 12.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 12 Państwa Członkowskie mają prawo uznawać za produkty pośrednie wszelkie niemusujące napoje przefermentowane, objęte zakresem stosowania art. 12 ust. 1, o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 5,5 % obj., niebędące całkowicie pochodnymi procesu fermentacji oraz wszelkie musujące napoje przefermentowane, objęte zakresem stosowania art. 12 ust. 2 o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 8,5 % obj., niebędące całkowicie pochodnymi procesu fermentacji.

Ustalenie podatku akcyzowego

Artykuł 18

1. Podatek akcyzowy pobierany przez Państwa Członkowskie od produktów pośrednich ustala się w odniesieniu do liczby hektolitrów gotowego produktu.

2. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3, 4 i 5 Państwa Członkowskie stosują tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od produktów pośrednich.

3. Każde Państwo Członkowskie ma prawo stosować pojedynczą, obniżoną stawkę podatku akcyzowego do produktów pośrednich o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 15 % obj., pod następującymi warunkami:

- stawka taka może być obniżona maksymalnie o 40 % w stosunku do standardowej, krajowej stawki podatku akcyzowego,
- stawka obniżona nie może być niższa od standardowej, krajowej stawki stosowanej do produktów określonych w art. 8 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

4. Państwa Członkowskie mają prawo stosować pojedynczą, obniżoną stawkę podatku od produktów pośrednich określonych w art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 4252/88.

Stawka obniżona:

— może kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, ale nie może być obniżona bardziej niż o 50 % w stosunku do standardowej, krajowej stawki podatku akcyzowego,

lub

— nie może kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, stosowanej do produktów pośrednich.

5. Do produktów pośrednich znajdujących się w butelkach zaopatrzonych w korki w kształcie grzybka umocowany za pomocą węzłów lub spinek albo cechujących się naciśnięciem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze Państwa Członkowskie mają prawo stosować taką samą stawkę, jak stawka przewidziana dla produktów objętych zakresem stosowania art. 12 ust. 2, pod warunkiem że stawka ta jest wyższa niż krajowa stawka podatku od produktów pośrednich.

SEKCJA V

ALKOHOL ETYLOWY

Zakres zastosowania

Artykuł 19

1. Zgodnie z niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie nakładają podatek akcyzowy na alkohol etylowy.

2. Państwa Członkowskie ustalają swoje stawki zgodnie z dyrektywą nr 92/84/EWG.

Artykuł 20

Dla celów niniejszej dyrektywy przez pojęcie „alkohol etylowy” rozumie się:

— wszelkie produkty o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., oznaczone kodami taryfowymi CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to produkty stanowiące część produktu należącego do innego rozdziału Nomenklatury Scalonej,

— produkty oznaczone kodami taryfowymi CN 2204, 2205, 2206 o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 22 % obj.,

— napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony spirytus.

Ustalenie podatku akcyzowego

Artykuł 21

Podatek akcyzowy od alkoholu etylowego ustala się od hektolitra czystego alkoholu o temperaturze 20 °C i oblicza się według

liczby hektolitrów czystego alkoholu. Zgodnie z postanowieniami art. 22 Państwa Członkowskie pobierają tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów objętych podatkiem od alkoholu etylowego.

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie mają prawo stosować obniżone stawki podatku akcyzowego do alkoholu etylowego produkowanego przez małe gorzelnie, z zachowaniem następujących ograniczeń:

— stawek obniżonych, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, nie stosuje się wobec zakładów produkujących ponad 10 hl czystego alkoholu rocznie. Jednakże Państwa Członkowskie, które od dnia 1 stycznia 1992 r. stosowały obniżone stawki podatku wobec zakładów produkujących od 10 do 20 hl czystego alkoholu rocznie, mogą nadal stosować tę samą stawkę,

— stawki obniżone mogą być niższe maksymalnie o 50 % od standardowej, krajowej stawki podatku akcyzowego.

2. W celu stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego przez pojęcie „mała gorzelnia” rozumie się gorzelnię, która jest prawnie i ekonomicznie niezależna od wszelkich innych gorzelnii i która nie działa na podstawie licencji.

3. Państwa Członkowskie mają obowiązek dopilnowania, aby wszelkie stosowane przez nie obniżone stawki podatku stosowane były na równych prawach do alkoholu etylowego, dostarczanego na ich terytorium przez niezależnych, drobnych producentów, mających siedzibę w innych Państwach Członkowskich.

4. Państwa Członkowskie mają prawo ustanowić przepisy, na których mocy alkohol produkowany przez drobnych producentów będzie dopuszczany do swobodnego obrotu handlowego niezwłocznie po jego odbiorze (pod warunkiem że sami producenci nie zawarli żadnych umów wewnątrzwspólnotowych) bez stosowania porozumień o składach podatkowych oraz będzie podlegał opodatkowaniu z jednoznacznym zastosowaniem jednolitej stawki.

5. Państwa Członkowskie mają prawo stosować obniżone stawki podatku akcyzowego do produktów oznaczonych kodem taryfowym CN 2208 o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 10 % obj.

Artykuł 23

Następujące Państwa Członkowskie mają prawo stosować stawki obniżone, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, lecz nie mogą być obniżone bardziej niż o 50 % w stosunku do standardowej, krajowej stawki podatku akcyzowego od alkoholu etylowego, do następujących produktów:

1) Republika Francji: rumu, określonego w art. 1 ust. 4 lit a) rozporządzenia (EWG) nr 1576/89, produkowanego z trzciny cukrowej, ścinanej w miejscu produkcji, zgodnie z postanowieniami art. 1 ust. 3 pkt 1 tego rozporządzenia, cechującego się zawartością substancji lotnych niebędących alkoholem etylowym i metylowym równą lub przekraczającą 225 gramów na hektolitr czystego alkoholu oraz rzeczywistą zawartością alkoholu równą lub przekraczającą 40 % obj.;

2) Republika Grecka: napojów alkoholowych produkowanych na bazie anyżu, określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 1576/89, które są bezbarwne i cechują się zawartością cukru do 50 gramów na litr, i w których co najmniej 20 % alkoholu zawartego w gotowym produkcie stanowi alkohol otrzymywany podczas destylacji nieciągłej w tradycyjnych, miedzianych kotłach o pojemności 1 000 litrów lub mniejszej.

SEKCJA VI

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie nie muszą stawiać wymogu, aby produkty objęte niniejszą dyrektywą były produkowane w składach podatkowych ze składników alkoholowych przechowywanych w warunkach zawieszenia odpowiedniego podatku akcyzowego, pod warunkiem że podatek od takich składników został zapłacony z góry i że łączny podatek należny od składników alkoholowych jest nie niższy niż podatek od produktu powstałego w wyniku połączenia tych składników.

2. Królestwo Hiszpanii nie musi uznawać za produkcję produktów pośrednich wytwarzania win, powstających w regionach Moriles-Montilla, Tarragona, Priorato i Terra Alta, do których alkohol dodawany jest w taki sposób, że ich zawartość alkoholu wzrasta w wyniku tego nie więcej niż o 1 % obj.

Artykuł 25

Państwa Członkowskie mają prawo zwracania podatku akcyzowego od napojów alkoholowych wycofanych z rynku, dlatego że z powodu swego stanu lub długości okresu składowania nie nadają się do spożycia przez ludzi.

Artykuł 26

Odniesienia w niniejszej dyrektywie do kodów CN dotyczą tej wersji Nomenklatury Scalonej, która obowiązuje w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy.

SEKCJA VII

ZWOLNIENIA

Artykuł 27

1. Państwa Członkowskie zwalniają produkty objęte niniejszą dyrektywą z ujednoczonego podatku akcyzowego na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zagwarantowania prawidłowego i uczciwego stosowania takich zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym wypadkom uchylania się, omijania lub naruszania tych przepisów:

- a) gdy produkty te są rozprowadzane w postaci alkoholu całkowicie denaturowanego zgodnie z wymogami każdego Państwa Członkowskiego, przy czym wymogi takie muszą być należycie podane do wiadomości i zaakceptowane zgodnie z ust. 3 i 4 niniejszego artykułu. Zwolnienie to uzależnione jest od stosowania przepisów dyrektywy 92/12/EWG, dotyczących handlowego przemieszczania się alkoholu całkowicie denaturowanego;
- b) gdy są one denaturowane zgodnie z wymogami każdego Państwa Członkowskiego i używane do wytwarzania jakiegokolwiek produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi;
- c) gdy są one używane do produkcji octu oznaczonego kodem taryfowym CN 2209;
- d) gdy są one używane do produkcji lekarstw określonych w dyrektywie 65/65/EWG;
- e) gdy są one używane do produkcji substancji smakowo-aromatycznych, używanych do wytwarzania środków spożywczych i napojów bezalkoholowych, o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 1,2 % obj.;
- f) gdy są one używane bezpośrednio lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania środków spożywczych (rozlewanych lub innych), pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość alkoholu w tych produktach nie przekracza: 8,5 litra czystego alkoholu na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów czystego alkoholu na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów.

2. Państwa Członkowskie zwalniają produkty objęte niniejszą dyrektywą z ujednoczonego podatku akcyzowego na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zapewnienia prawidłowego i uczciwego stosowania tych zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym przypadkom uchylania się od tych przepisów oraz ich omijania lub naruszania, gdy produkty te są używane:

- a) jako próbki do analiz, do niezbędnych prób produkcyjnych lub do celów naukowych;
- b) do badań naukowych;
- c) do celów medycznych w szpitalach i aptekach;
- d) do procesów produkcyjnych, pod warunkiem że produkt końcowy nie zawiera alkoholu;
- e) do produkcji komponentów, które nie są objęte podatkiem akcyzowym w myśl niniejszej dyrektywy.

3. Przed dniem 1 stycznia 1993 r. i w terminie trzech miesięcy przed dokonaniem jakiejkolwiek planowanej zmiany w prawie krajowym każde Państwo Członkowskie zawiadamia Komisję, dostarczając wszelkich niezbędnych informacji o środkach stosowanych do denaturacji alkoholu, których zamierza używać do celów określonych w ust. 1 lit. a). Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim w terminie jednego miesiąca od dnia ich otrzymania.

4. Jeżeli w terminie dwóch miesięcy od daty poinformowania innych Państw Członkowskich ani Komisja, ani żadne z Państw Członkowskich nie zażąda przedłożenia kwestii Radzie, uznaje się, że Rada zatwierdziła proces denaturacji będący przedmiotem zgłoszenia. Jeżeli we wspomnianym terminie wniesione zostanie zastrzeżenie, podjęta zostanie odpowiednia decyzja zgodnie z procedurą określoną w art. 24 dyrektywy 92/12/EWG.

5. Jeżeli Państwo Członkowskie stwierdzi, że produkt objęty zwolnieniem od podatku w myśl ust. 1 lit. a) lub b) powoduje wystąpienie wypadków uchylania się, omijania lub naruszania przepisów podatkowych, może ono odmówić przyznania zwolnienia lub wycofać już przyznane zwolnienie. Państwo Członkowskie niezwłocznie zawiadamia o takim fakcie Komisję. Komisja przekazuje odpowiednie informacje innym Państwom Członkowskim w terminie jednego miesiąca od dnia ich otrzymania. Następnie, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 dyrektywy 92/12/EWG, podjęta zostanie ostateczna decyzja. Państwa Członkowskie nie mają obowiązku nadawania takiej decyzji mocy wstecznej.

6. Państwa Członkowskie mogą stosować powyższe zwolnienia poprzez zwrot zapłaconego podatku akcyzowego.

Artykuł 28

Zjednoczone Królestwo ma prawo dalszego stosowania zwolnień, które zastosowało od dnia 1 stycznia 1992 r. w odniesieniu do następujących produktów:

- koncentrat napoju słodowego, którego beczka przed fermentacją posiadała ciężar właściwy wynoszący 1 200 ciężaru pierwotnego (47° Plato) lub większy,
- aromatyzowane wódki gorzkie o zawartości alkoholu od 44,2 do 49,2 % obj., zawierające 1,5—6 % wagi goryczki, przypraw i innych składników aromatycznych oraz 4—10 % wagi cukru, dostarczane w pojemnikach zawierających 0,2 litra lub mniej produktu.

SEKCJA VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 31 grudnia 1992 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do wszystkich Państw Członkowskich

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 19 października 1992 r.

W imieniu Rady

J. COPE

Przewodniczący